

तो सर्वचाच गुरु

इंदूरला सराफा बाजार आहे. साधारण आठ-साडेआठला दुकानं बंद झाली की खोपचेवाले आपला बाजार थाटतात. अतिशय उत्तम मिठाई तिथे मिळते. इतरसुद्धा चमचमीत खाद्यपदार्थाची तिथे रेलचेल असते. किमतीसुद्धा अल्यंत माफक. त्यामुळे संध्याकाळी तिथे खवैयांची शुंबड उडालेली असते.

उज्जैनहून इंदूर जवळच आहे. उज्जैनला एका योगीराजांची गाठ पडली होती. पोलीस खात्यात असूनही योगसाधनेत रस असणारे माझे एक स्नेही, योगीराज आणि मी असे उज्जैनहून इंदूरला आलो. आमचे स्नेही इंदूरला आधी राहिलेले होते. ते संध्याकाळी आम्हाला आग्रहाने सराफा बाजारात घेऊन गेले.

आम्ही चवीने बन्याच पदार्थाचा आस्वाद घेतला आणि अगदी खूष होऊन मुक्कामाच्या ठिकाणी परत आलो. योगदर्शनावरच चर्चा होत होती आणि योगीराज एकदम म्हणाले, “आजचे आपले गुरु म्हणजे हे साहेब आहेत.” मी आणि माझे स्नेही हसायला लागलो. पण योगीराज गंभीरपणे म्हणाले, “मी खरंच सांगतो आहे. ज्ञानाचा प्रसार असाच होत असतो. ऐकलेलं आणि अनुभवलेलं दुसऱ्याला सांगण्याची ऊर्मी प्रत्येकालाच असते. जो प्रथम ऐकतो आणि अनुभवतो, तो जेव्हा दुसऱ्याला त्यासंबंधी माहिती देतो किंवा तो अनुभव घडवतो तेव्हा तो गुरुच असतो. आपल्या इष्टमित्रांनी उत्तम पकान्नांचा अनुभव आपल्याला घडवला तेव्हा ते आपले मिष्ट मित्र झालेच, पण आपले गुरुही झाले.”

आपल्याला या जगात आणणारी माता ही आपली पहिला गुरु असते. समजायला लागले की व्यवहाराचे ज्ञान देणारा पिता आपला दुसरा गुरु असतो आणि शिक्षण देणारे आचार्य हे तिसरे गुरु. पण आपल्या आधी जन्माला

आलेले सर्व नातेवाईक हे अनुभवाने ज्येष्ठ म्हणून आपले गुरुच असतात. म्हणून त्यांचा वडिलकीचा मान असतो. शाळेत, नोकरीच्या ठिकाणी आपल्या आधी आलेले हे सर्व अनुभवांनी आणि ज्ञानाने आपल्यापेक्षा थोडेसे का होईना, ज्येष्ठच असतात. म्हणून तेही गुरुच आणि त्यांचासुद्धा वडिलकीचा मान.

सत्य काय घडले हे सांगणारा साक्षीदार हा पोलिसांचासुद्धा गुरुच असतो. कारण त्याने सांगितल्याशिवाय काय झाले हे पोलिसांना कळणे शक्यच नसते. अर्थात बन्याचदा हे गुरु आपण होऊन काही सांगायला तयार नसतात. तेव्हा अनेक क्लृप्त्या योजून पोलिसांना त्यांच्याकडून ज्ञान मिळवावे लागते, हा भाग वेगळा.

तर योगदर्शनात ईश्वराला सर्वांचाच गुरु म्हटले आहे. कारण तो नव्हता असं कधी झालंच नाही. सर्वांना ज्येष्ठ असल्याने त्याला गुरुचा मान द्यायलाच हवा. नाहीतर आपला अडाणी राहण्याचा हक्कच फक्त बजावता येईल.

- भीष्मराज बाम
('मना सज्जना' या पुस्तकातून)